

Kā Delfu orākuls ieslīga transā?

Vai Delfu orākuls varēja nonākt transā?

Jautā Jans Kergords

1200 gadu garumā senie grieķi devās uz Delfiem, lai sarunātos ar dievu Apollonu. Par starpnieku viņiem kalpoja pītija (priesteriene-orākuls), kura transā pareģoja it visu, sākot no karu iznākuma un beidzot

ar mīlas dzīvi. Senie grieķi gan nezināja, ka orākula saistība ar Apollonu ir daudz prozaiskāka. Orākula transu un bieži vien daudznozīmīgās atbildes ietekmēja tas, ka viņa atradās eiforizējošu dabas gāzu ietekmē. Tieši zem vietas, kur orākuls mēdza iegrīmt transā, zinātnieki ir atraduši iežos plaisu, pa kuru virspusē viegli

var izplūst gāze un gruntsūdeņi. Ķīmiskās analīzes ir atklājušas, ka kaļķakmens slāni zem tempa satur gan metānu, gan etānu. Visinteresantākais atradums tomēr bija etilēns – gāze, kuru vēl 19. gadsimtā izmantoja kā narkozes līdzekli. Nelielās devās etilēns rāda eiforijas sajūtu, bet lielās devās tas

cilvēku apdullina. Tātad ģeoloģiskie apstākļi bija piemēroti tam, lai ievestu orākulu transā.

Arī grieķu filozofs Plūtarhs atklāja šo saistību. Ap 95. gadu pēc Kr. viņš kļuva par vienu no priesteriem, kam bija jātulko orākula atbildes, un redzēja, kā šī sieviete ieelpo tvaikus, kas cejas no plaisas grīdā. Plūtarhs izteica minējumu, ka tvaiki nāk no pazemes avotiem un ir orākula pravītisko spēju cēlonis. Delfu orākuls sludināja nākotnes pareģojumus līdz 392. gadam pēc Kr., kad kristieši šo kultu aizliedza.

Delfu orākula "kontaktu" ar dievu Apollonu izraisīja narkotiskas dabasgāzes.

POLFOTO/GRANGER

